

# במדינה

## בריאות

### הששן המר

#### אחרי שעשרות תושבינו

#### מרביתם ירדו, חזו בפרט

#### ובקצרת — סוגרים את "קשת"

הטלפון צילצל. הרופא הצעיר הרים אקו השפופרת, ולא האמין למשמע-אוזניו. הקו שמעברו האחר של הקו מסר לו את ההודעה שמסרו לו שישה אנשים נוספי קודם-לכן: גם בבית יש חולה-סרטן, אמר האיש, "ואנחנו מודים לך על המאב לטובת הסביבה". כל שישה האנשים ש צילצלו, ציינו בדיוק אותה כתובת מגו רים: רחוב הפודים מספר 10 ברמת-גן ללא רישיון. כאשר דיווח העולם הזה

(2101) על זיהום-אוויר חמור במרכז רמת גן כתוצאה מפליטת הפיח של בית-החרושו קשת, דומה היה שמיספר הנפגעים מ הזיהום קטן למדי, וכי פעולה מהירה של הרשות המקומית תצליח לעצור בעו הירדררות המצב התברואי באזור. באותו כתבה אותרו תישעה מיקרי סרטן ועשרו מיקרי קצרת, או שיעול כרוני המלווה בפליטת כוה. אחרי פירסום הכתבה הת קשרו עשרות אנשים נוספים אל הד"ר הומינר, המנהל את המיבצע הציבורי נגן קשת, ודיווחו לו על מצב הנפגעים מ העשן הפיח בבתיהם.

הסיכום היה מועז. כימעט כל ילד ב מישפחות המתגוררות סביב המימפעל סובי המחלה כלשהי הקשורה בפליטת העשן ה רעיל. שישה מיקרי סרטן נוספים התגלו אף הם בבית אחד, נוסף על קצרת חריפו אצל ילדים, שהתקפותיה מתחילות בש עות הערב — שעות פליטת העשן.

לפני ימים אחדים גולל ח"כ הלל זיידל יור הוועדה לפניות הציבור, את סיפון קורותיהם של תושבי רמת-גן סביב מיפע קשת לפני מליאת הכנסת. אחרי הדיו בכנסת הודיעה עיריית רמת-גן כי היא מחפשת עתה דרך לתבוע את סגירת ה מיפעל על-ידי צו מינהלי.



ד"ר הומינר ניצחון סופי

אך עיריית רמת-גן אינה צריכה לחפש דרך לסגור את המיפעל. לתישלובת קשר אין רישיון-עבודה כלשהו כבר שבע שנים והמיפעל עובד ללא רישיון. ראש-העיר הורה, כאשר נוכח הד"ר הומינר כי כל התושבים — כימעט ללא יוצא מן הכלל — המתגוררים סביב מיפעל קשת, סובלים ממחלות דומות פחות או יותר, החתים אותם על עצומה שקראה לי ראש העיר, ישראל פלד, למצות את כל ההליכים שתחת ידו על-מנת לסגור את המיפעל.

שנה קודם-לכן ניסה הומינר לשכנע את ראש עיריית רמת-גן בדרך אחרת. הוא ביקש מראש העיר שיבוא למקום ויבדוק אם אפשר לגור בתנאי-החיים שקשת מכי תיבה. אז לא ניא את ראש העיר לשמוע (המשך בעמוד 36)



מנהל רדיו פינסקר חמי הגיבוי?

בירושלים לא זו בלבד שהוא ידע כבר על המתרחש במחלקה, אלא אף נפגש עם העובדים מאחרי גבי שעתיים קודם-לכן. כשאני הייתי בירושלים התקיימה בתל-אביב ישיבה, שבה הודיעו נציגי העובדים כי פינסקר אמר להם שלא ינקטו צעדים קיצוניים מאחר שלא יתן להם גיבוי, אך שלא ידאגו — כי ממילא אני אלך בקרוב. זה הרתיח את דמי. הודעתי לעובדים שאני עושה סידור-עבודה, וממשיך בנייהל המחלקה כרגיל.

יש לי טענות קשות נגד פינסקר. לא די בכך שהוא מנהל את החטיבה על הצד הגרוע ביותר, מאלץ את מנהלי המחלקות לסור למישמעת עובדיהם ומבקש מהמנ"לים להעלים עין מופסי שעות נוספות גם כשהעובד אינו עובד אותן — הוא מעביר, פועל נגדי מאחרי גבי. לא די בכך שהוא אינו נותן לי גיבוי בעבודה, הוא עוד נותן גיבוי לעובדים שלי נגדי?!

### פינסקר סרב להגיב

כתבת מיכתב תלונה נגד פינסקר ל-אגודת העיתונאים, עם העתקים לו. למנכ"ל הרשית ולוועד-המנהל. הוא יכול לעשות ריאורגניזציה כמה שהוא רוצה, אבל לא על השבוי!

ואילו דובר רשות השידור אמר: "קיימת אצלנו מדיניות חדשה. כיום איננו מעלים נושאים כאלה בעיתונות. נושאים פנימיים בין הנהלה לעובדים ובין עובדים לעובדים אינם עניין ציבורי. בכל מקום בארץ העובדים מפעילים לחצים, וגם אצלנו."

תגובתו הראשונה של חגי פינסקר היתה: "אני מסרב להגיב על ההאשמות של נדב נגדי!" מאוחר יותר הכחיש את הטענות מכלי-כח. לדבריו, הוא העניק לנדב כל גיבוי אפשרי, ואמר כי לא ידוע לו על מיכתב התלונה של נדב נגדו. פינסקר הכחיש בתוקף כי נפגש עם עובדים מאחרי גבו של נדב, אך הוסיף כי כמנהל הרדיו ומחלקת החדשות הוא נפגש עם כל עובד המבקש להיפגש עימו. לדבריו, אין כל צורך להתרגש מסיכסוך העבודה בין העובדים במערכת תל-אביב לבין מנ"לם כיוון שהטיבת החדשות היתה מאד ומתמיד בעייתית, וסיכסוכים כאלה הם עניין של מסירת.

פינסקר רמו גם כי העובדים בתל-אביב מעוניינים לוותר על עצמאותם ונדב הוא זה המתנגד לאיחוד, שיעלה לו כנראה במישרתו.

בינתיים הוזמן פינסקר את אמנון נדב לישיבה עם הנהלת רשות השידור, ובה סוכם כי פינסקר יפרסם ברבים כי אמנון נדב הוא מנהל מחלקת החדשות בתל-אביב בגיבוי המלא, וכי על העובדים לסור למרותו ולא — יושעו מעבודתם. **שרית ישי**

הסקל, הכתב הכלכלי אלישע שפיגלמן. אלא שגם הוא לא החזיק מעמד ואולץ לפרוש כתוצאה מלחצי העובדים.

אולם, עוד קודם לכן הודיעה רשות השידור לעובדים המתמרדים כי תשבות את בחצי היום וכך עשתה. מאוחר יותר הובאו ראשי המורדים — שלום כיתל, גבי גיית ויצחק גולן — המשמש גם יור"ד ועד עובדי הרשות — לבירור, ונזפו. כעבור זמן-מה מונה, כאמור, כיתל כמנהל תחת שפיגלמן.

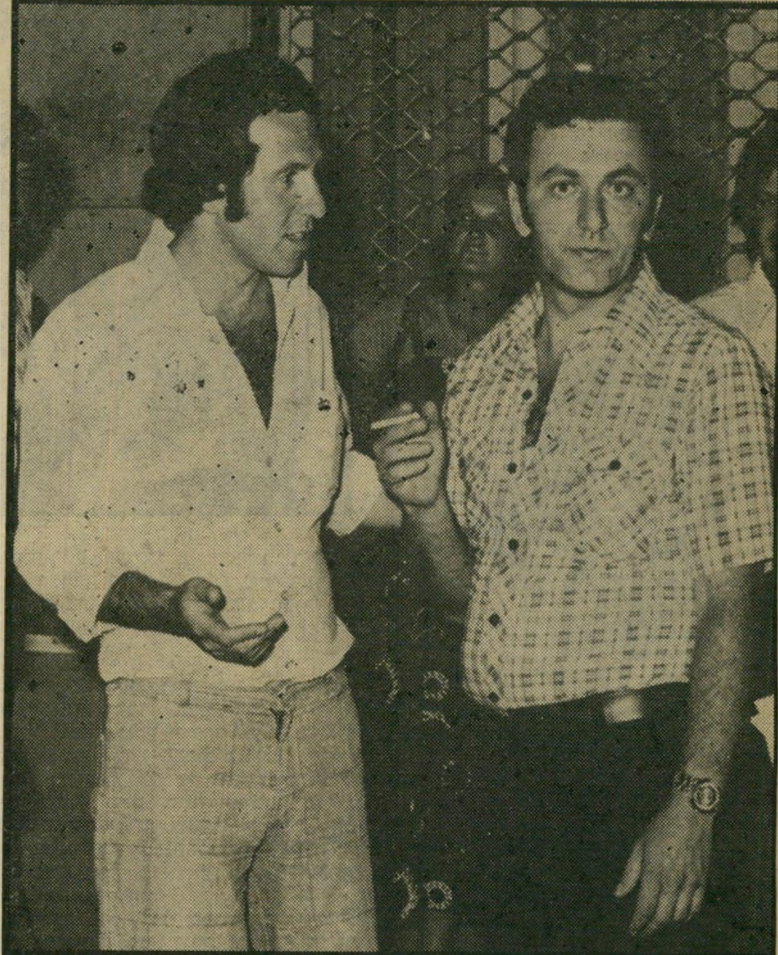
לטענות נדב ושפיגלמן, מאז כניסתו של פינסקר לתפקידו הונהג סיגון חדש: ההג"ה הלה החלה נותנת גיבוי לעובדים המתמרדים נגד מנהליהם.

מספר אמנון נדב על שהתרחש במח

אם, וכשחזר נקרא על-ידי עובדי מחלקתו לישיבה, שבה מנה הכתב רוני דניאל ישרי מת דברים שלדעת העובדים נכשל בהם. בין השאר: הפעלה בלתי-נוכח של ה"תבתים, ואזולת-ידי מיקצועית.

נדב השיב: "לא אתם הענקתם לי את המינוי, ולא שיכנעתם אותי." העובדים ראו בכך הומנה גלויה לקרב. בראשותם של הכתבים חגי חיסרון ורוני דניאל העלו שתי הצעות נוספות: מנהל-מחלקה מחוץ למערכת שיהיה אובייקטיבי, וכפיפות ישרי רה למחלקת-החדשות בירושלים, שתבטל ישירות את ביטול תפקידו של נדב כראש מערכת החדשות של תל-אביב.

בחדש אפריל '77 מונה חגי פינסקר כמנהל הרדיו, ומייד הכריז כי רצונו לחולל ריאורגניזציה גמורה במיבנה חטיבת החד



אריה גורן (ימין) ונבוי גיית מרד נגד מ"ד



לקות: "אחרי שהעובדים הודיעו לי כי לא ישתפו אתי פעולה ביקשתי להיפגש עם פינסקר. שמתני אצלו הכל על השולחן. הוא טען שלא ידע כלל על המתרחש, ואמר שיתן לי גיבוי מלא. חזרתי לתל-אביב עם כוונות טובות להפעיל את המחלקה מחדש. אבל הסתבר כי הבטחתו של פינסקר לתת לי גיבוי היתה שקר מוחלט!"

אם לא הייתי מרוצה מעובד מסוים, לא יכולתי להחליפו. נרמז לי מפינסקר שלא להיכנס לתקל עם העובדים. כל רעיון שלי ביחס לשינויים במחלקה ולי שיפורת פורשה על-ידי העובדים כנקמנות אישית. ואו הודיע לי חגי חיסרון כי החל משיבוע הבא יעבדו העובדים על-פי סידור עבודה משלהם ולא ישמעו לי.

ש.ת. כעבור חודש הודיעו עובדי חדר החדשות בירושלים למנהלם, יצחק גולן, כי מרגע זה ואילך הם לוקחים את העניין נים לידיהם, יארגנו לעצמם סדר עבודה עצמאי משלהם. גולן פנה למנהל חטיבת החדשות עמוס גורדון, וזה נתן גיבוי מלא לגולן והודיע לפינסקר: "אם אנשי חדר החדשות לא יפסיקו את עבודתם העצמאית יומשיכו שלא להישמע ליצחק גולן, אני יוצא לחופשה." תגובתו של פינסקר: "צא!"

גורדון, שנותרו לו שנתיים בלבד ליציר אתו לגימלאות, פרש מתפקידו קודם הזמן.

### הפירוש: נקמנות אישית

אותה עת התרחשה מהפכה-זוטא גם במחלקת ענייני היום. בשל יחסי עבודה מעוררים עם עובדיו הודיע המנהל, אריה הסקל, כי הוא פורש מתפקידו, וב יקבות זאת מינה פינסקר את סגנו של